

निवचन न० निरन्तरं वचनम् प्रा० त० । निरन्तरवचने ।
“तदेतच्चवचनमिवास्ति” शत० ब्रा० २१४४ “निवचनं
निरन्तरवचनम्” भा० । अभावे अव्ययी० । २ वचनाभावे
अ० ।

निवचने अव्य० निवचनं वचनाभावः एतदलत्वं निपातनात् ।
वचननियमे “मध्ये पदे निवचने च” पा० “अनत्याधानं
(उपप्लेपणाभावे) एतैः सह लज्जो विभाषया उप० स० ।
“निवचनेऽल्य निवचने कर्त्तव्येति वा वाचं नियम्येत्यर्थः”
सि० को० ।

निवत् ति० नि+ “उपसर्गाच्छन्दसि धात्वर्थे” पा० “धात्व-
र्थविशिष्टे साधने वर्त्तमानादुपसर्गादुत्तरे स्त्वाद्ये वतिः
स्यात्” सि० को० वेदे वति । निम्नगतताद्यर्थे “निवतः
निम्नगतानित्यर्थः” सि० को० । “दृष्टं निवत्स्वपः स्वप-
स्याया नरः” अ० ११६१११ “निवत्सु प्रवणदेशेषु” भा०
नीचैर्भाष्यवति २ निम्नदेशे च “स अहतो निवतो याति
वेविषत्” अ० १२१० । “निवतः नीचैर्भाष्यवतः प्रदे-
यान्” भा० “ब्रह्मोप निवता चरन्” अ० ८४१२८ ।
“अग्ने रीयन्ते निवनेव सिन्धवः” अ० १०४०८ ।
“निवनेव प्रवणनेव” भा० छान्दसः तस्य नः ।

निवपन न० नि+वप-भावे ल्युट् । पित्राद्युद्देशेन दाने
“क्षमयो धर्मनित्यास्तु कृत्वा निवपनान्युत । तर्पणश्चाप्य-
कुर्वन्” भा० अ० ८२ अ० । “क्षत्त वा निवपनम्”
कात्या० ७७२ “अस्मिन् काले वा उवरदेशे सोम-
निवपनं भवति” कर्कः ।

निवर ति० नि+अनभूतण्यर्थे ट-कर्त्तरि अच् । १ निवारणे
“आइ मे निवरो भवत्” अ० ८८१५ । “निवरो
निवारयिता” भा० । नितरां त्रियते ट-वरणे कर्मणि
“पङ्कडुनिचिगमच” पा० अच् । “कुमार्यामविवाहि-
तायां स्त्रियां स्त्री सि० को० ।

निवर्त्तन न० नि+वत-णिच्-भावे ल्युट् । १ निवारणे
“सेतुश्च द्विविधो ज्ञेयः खेयो बन्ध्यस्तथैव च । तोयप्रव-
र्त्तनात् खेयो बन्ध्यः स्यात् तद्विवर्तनात्” मिताक्षरा ।
“तथा कराणां द्युक्तेन वंशः । निवर्त्तनं विंशतिसंख्येः
क्षेत्रं चतुर्भिश्च भुजेनिबद्धम्” खीलावतीपरिभाषिते
(१ विषा) क्षेत्रभेदे “विषये विषयं प्राप्तं ग्रामार्द्धमपि
शक्तिः” इत्युपक्रमे “निवर्त्तनसमं वा यो विषये
विनिवेदयेत् । सर्वगोष्णिनिष्ठे स क्रीडति युगावधि ।
निवर्त्तनं श्रुतेनापि यः प्रीणयति कौरवम् । शतयोजन-

विस्तीर्णं स राजा भूतये भवेत्” हेमा० दा० वराह० ।
अन्यथाऽपि निवर्त्तनमानम् यथाह दृष्टस्यतिः “दश-
हस्तेन दण्डेन लिङ्गदण्डो निवर्त्तनम्” । मत्स्य० “दण्डेन
सप्तहस्तेन लिङ्गदण्डो निवर्त्तनम्” । देशभेदात् यत्तत्र-
मेक्षया वा दाने फलतारतम्यद्योतनाय मानभेदोक्तिः ।

निवसति स्त्री नि+वस-आधारे अतिच् । गृहे शब्दरत्ना०
निवसथ पु० न्युच्छतेऽल्य नि+वस-आधारे अयच् । पामे
हेमच० ।

निवसन न० न्युच्छतेऽल्य नि+वस-निवासे आधारे ल्युट् ।
गृहे शब्दर० । नि+वस-आधारे ल्युट् । २ वस्त्रे
हवायुधः । “प्राप्ननाभिनन्दनमन्त्रमाशु प्रस्थितं निवस-
नपहणाय” भावः । “हेमनैर्निवसनेः सुमध्यमा” रघुः ।

निवह पु० नितरासृष्टते वह-व । १ समूहे अमरः “भाग्ये
(११ कृष्णे) शवरपुच्छिन्दप्रध्वंसकरोऽम्बु निवहसोच्चाय” ह०
स० ८ अ० । नि+वह-अच् । २ सप्तवायुमध्ये वायुभेदे ।
अनिवह्यन्दे १६६ पु० दृश्यम् । “निवहो यत्न वा
वाति केवास्मिन् सप्तप्रदः । न प्रचण्डो न च मृदुः
प्रमादो च प्रभञ्जनः” ज्यो० त० ।

निवाकु ति० नि+वच-वा० घुण् । निवचनशीले । ततः
वाङ्मा० अपत्यादौ इङ् । नैवाकवि-तदपत्यादौ ।

निवात पु० निहतो निवहो वा वातोऽस्मात् प्रा० व० । १ दृढ-
कवचे यस्माद्यभेद्यकवचे, २ आश्रये च अमरः । निवा-
(वा) त निष्कम्पमिव प्रदीपम्” कुमा० । “निवा(वा) त-
निष्कम्पतया विभाति” रघुः ।

निवातकवच पु० हिरण्यकशिपोः पुत्रस्य संज्ञादस्य दैत्यस्य
पुत्रे । दैत्यभेदे अग्निपु० । निवातमभेदां कवचं येषाम् ।
२ दानवभेदे ते च इन्द्रमेरितेनार्जुनेन निहतास्तत्कथा
भा० व० १६८ अध्यायादौ । “निवातकवचानाम दानवा भग-
वन्वः । सप्तहस्तिसिन्धु दुर्गे प्रतिवसन्त्युत । तिस्रः
कोट्यः समाख्यातास्तुल्यरूपवत्प्रभाः । तांस्तत्र जहि
कौन्तेय ! सुर्वर्षसो भविष्यति” १६८ इत्युपक्रमे ५ अ-
ध्यायैस्तद्वधो वर्णितः ।

निवान्या स्त्री नितरां वाति गच्छति पाठत्वेन नि+वा-
क-निवः पाता अन्यः परकीयोवत्सो यस्याः । परकीयेषु
वत्सेन या नृतवत्सा गौर्दृष्टे तस्यां गवि । “अभि-
ष्टशार्द्धमपिवा निवान्या दुग्धे” कात्या० श्रौ० ५८१८
निवान्यवत्सा स्त्री निवः पाता अन्यस्यावत्सः अन्यवत्सो
यस्याः । अङ्गुष्ठापायिपरकीयवत्सुक्तायां गवि “निवा-